

S k r o m n ý p o z d r a v p ř í t e l i

k sedmdesátinám

Nechci chybět mezi gratulanty, i když jsem nepřipravil dar nikterak oslnivý. Bůh je mi svědkem - a Ty mi to, Rudo, jistě věříš -, že to není ani z lenosti, ani z nedostatku úcty k Tvým kadeřím / na šediny jsi stále příliš mladý /. A tak abych nepřišel s úplně prázdnýma rukama, dávám Tobě, vančurovskému editorovi, k dobru alespoň tuto maličkost:

Ve sbírkách divadelního oddělení Národního muzea chováme jediný - bohužel - rukopis Vladislava Vančury. Je to dopis, který má jistý význam pro datování jeho prvních dramatických pokusů, zvláště Satyrské komedie. V ediční poznámce Her Vladislava Vančury / Československý spisovatel, Praha 1959, s. 399 /, kde tato hra byla poprvé knižně publikována, praví R. H., že časopisecky vyšla v roce 1920 v 2. ročníku časopisu Cesta. Jenže již dva roky předtím ji Vladislav Vančura nabídl k provozování Městskému divadlu na Královských Vinohradech. V pozůstalosti K. H. Hilara, tehdejšího uměleckého šéfa vinohradského divadla, se nachází tento dopis:

V Praze dne 12. února 1919.

Velectěný pane doktore !

V květnu minulého roku dovolil jsem si, velectěný pane, poslati Vám hru nadepsanou "Satirská komedie", by-

la k ní přiložena Polivkova hudební partitura.

Velice Vás, pane doktore, prosím buď o vrácení našich prací, nebo o zprávu jak s nimi naložíte.

S výrazem hluboké úcty

Vl. Vančura,

Praha II. Příčná 2.

Jak Hilar odpověděl, nevím. Vinohradské divadlo hru neuvedlo a sám Hilar, jenž brzy poté převzal vedení činohry Národního divadla, ji ani později do repertoáru nezařadil.

Nejde jistě o nijak zvlášť významný fakt z díla Vladislava Vančury, ale nepochybně o první setkání K. H. Hilara s dílem Vladislava Vančury jako dramatika. Snad je to alespoň pro odborníky zajímavé.

Alespoň touto malou glosou přispívám do sborníku věnovaného příteli z nejmilejších.

V á c l a v Š t ě p á n